

отъ тритѣ истекли упражнения въ какви размѣри се увеличава консумацията на солѣта, защото прѣзъ 79/80 и 80/81 финансови години имаше у частни лица солѣ, на която не може да се знае количеството, нѣ фактъ е, че консумацията се увеличава, а като не се намалява продавателната ѳ цѣна, увеличава се слѣдователно и приходътъ.

Прѣстени издѣлия. Прѣстѣта се е образувала отъ вѣтрѣнието на нѣкои минерали (ортокласъ и пр.) за да може да се обработва прѣстѣта, тя трѣбва да има особено това важно качество: пластичностъ, т. е. когато прѣстѣта е суха да може да попива вода и да става на тѣсто, отъ което да могатъ да се правятъ разни издѣлия. Има два вида по-забѣлжителна прѣстѣ (глина): 1) *огнеупорна*, която има различенъ цвѣтъ, нѣ въ огъня побѣлява; тя противостои на огъня и не може въ никоя топлина да се растопи (виждь каолинъ); 2) *растопима*, която въ висока топлина се растапя. Прѣстѣта, която съдържа варовити съединения и пр. е малко или много растопителна.

Обикновенно прѣстенитѣ издѣлия се раздѣлятъ на такива, които се състоятъ отъ шюпливо или отъ плѣтно вещество.

Въ нѣкои случаи се разлагатъ гранити, порфири и пр. въ *бѣла прѣстѣ* (порцеланена прѣстѣ). Ортокласъ на гранита и пр. въ присѣтствието на въздуха водата и въ вжглевливий окисъ се измѣнява, тѣй щото се образува единъ леснорастопителенъ калиенъ и глиненъ силикатъ. Послѣдний въ голѣмий жаръ отъ части се покрива съ стѣкловидна кора и тѣй прѣдставлява порцеланъ (чиния). Най-богати ложища отъ чиста порцеланена прѣстѣ се намиратъ въ Миессенъ, Алтенбургъ, и Шнеебергъ въ Саксония, въ близкостъта на св. Гриенхъ и Лимогесъ въ Франция, въ Карлови Вари въ Чешко, въ св. Стефанъ и Аугелъ въ Корнваллисъ. Въ малко распространение намѣрихъ порцеланена прѣстѣ въ околностъта на Копривщица, с. Елшица (Панаюрска околия), Челопечъ, Каваклий и въ послѣдно врѣме до с. Таушантепе (Ямболска ок.)

Чиния (порцеланъ, фарфоръ) е едно бѣло вещество, което издава ясенъ гласъ, като я чукнемъ. Прави се отъ двѣ вещества: отъ чиста огнеупорна глина — каолинъ и отъ растопително нѣкое тѣло (кремъкъ, ортокласъ), което огъ топлината става на стѣкло, прониква глината, та ѳ дава стѣкловид-